

Kiábrándítlak másik tévhitedből  
mert kimerítőbb szeretni a holtat  
fogolymentben roskadozva régi  
társad mindennap vele gyalogoltat  
s loholsz folyvást gyógyszerért mivel otthon  
jajongva várja kinek húsa olvad  
volt szeretteid kínjai gyötörnek  
ha kelsz fekszel születted volna kőnek

Csukás István

---

## AZ ŐSZ NAGY MEDVEMANCCSAL

Az ősz nagy medvemanccsal ad egy  
nagy maflást, hogy beleszeng a fülem,  
állok bambán, ahogy újabban szoktam,  
és nem adom vissza, mint régen, inkább  
úgy teszek, mintha játszanánk, egy nagy  
játék az élet, lehet, hogy egy lehajló  
ág volt, lehet, hogy egy csomó ázott levelet  
vágott hozzám a szél, de könnyeimen át is  
látom, hogy itt az ősz, a kedvenc évszakom,  
mert a szerelmeimről nem olyan könnyű  
lebeszélni, nincs olyan sok, és újat keresni  
sincs már olyan sok időm, jobb így és  
szebb is így együtt múlni el a szerelemmel,  
kívül-belül csupa homály, vérző orrát  
törli az alkony, madárláb szép rajza fut  
a sárban, zeng a villanydrót húrja, a hegy  
oldalán telefonfülke köhög magányosan,  
kapkodva szedem össze őket, mint elkésett  
diák, mert vége a vakációnak, becsöngettek.